

ת"פ 880/02/22 - מדינת ישראל נגד פ' א' (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 880-02-22 מדינת ישראל נ' א' (עציר)

בפני כבוד השופטת אספרנצה אלון
מדינת ישראל
המאשימה

ע"י פרקליטות מחוז חיפה- פלילי

נגד

פ' א' (עציר),

הנאשם

ע"י ב"כ עוה"ד עיסאם טנוס

גזר דין

1. ביום 29.06.2022 הורשע הנאשם על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, בביצוע עבירת שוד בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"). הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה עונשית. נקבע כי לעניין זה יטען כל צד את טענותיו באופן חופשי.
2. הנאשם מצוי במעצר עד תום ההליכים מיום 14.01.2022.
3. פרטי כתב האישום בו הודה הנאשם הינו כדלקמן:
בתאריך 14.01.2022 בשעה 17:15 לערך סמוך למגדלור בעיר העתיקה, בחניון המערבי, הבחין הנאשם ברכב מסוג מרצדס מ.ר. 19-513-25 אשר שימש כמונית (להלן: "**המונית**") חונה במקום, כאשר נהג המונית פריד ארשיד (להלן: "**המתלונן**") יושב במושב הנהג ועזמי זועבי (להלן: "**עזמי**") יושב במושב בנוסע לצדו. עזמי יצא מהמונית, ביקש מהמתלונן כי ימתין לו במקום והותיר טלפון נייד מסוג סמסונג גלקסי אשר בבעלותו (להלן: "**הטלפון הנייד**") בטעינה במונית. בעודו יוצא מהמונית הבחין עזמי בנאשם, ניגש אליו ואמר לו: "פ' אל תתקרב לרכב הזה הוא איתי" והלך לדרכו. הנאשם אשר ראה את פ' עוזב את המקום, ניגש למונית, שאל את המתלונן לשמו ומקום מגוריו, ולאחר שהמתלונן השיב לו נכנס למושב האחורי של המונית, תפס ביד אחת את ראשו של המתלונן ובידו השנייה הצמיד חפץ הנחזה לסכין קפיצית, לצווארו של המתלונן, לחץ בחוזקה על צווארו, חנק אותו, ואיים עליו באמרו: "תוציא כל מה שיש לך כסף", זאת בכוונה להפחידו כדי להשיג את הכסף ולמנוע התנגדות לגניבה. המתלונן השיב לנאשם כי אין לו כסף ובתגובה איים עליו הנאשם בשני באמרו: "אני סופר עד שלוש אם לא תוציא אני אפוצץ לך את הראש" וזאת בכוונה להפחידו כדי להשיג את הכסף ולמנוע התנגדות לגניבה. המתלונן השיב בשנית לנאשם כי אין לו כסף ובתגובה הנאשם נטל את הטלפון הנייד וברח מהמקום, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול אותו שלילת קבע. במעשיו המתוארים לעיל, הנאשם נטל ונשא את הטלפון הנייד ללא הסכמת הבעלים, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר שלילת קבע מבעליו כאשר בשעת מעשה תקף את המתלונן ואיים עליו עם חפץ הנחזה לסכין. כן ניסה הנאשם ליטול ולשאת כסף שבבעלות המתלונן, בלי הסכמתו, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר קבע מבעליו.

טיעוני המאשימה לעונש:

4. המאשימה הגישה את רישומו הפלילי של הנאשם, ממנו עולה כי לחובתו 8 הרשעות קודמות, אשר כללו בין היתר פריצה לרכב בכוונה לגנוב (סעיף 413(ו) סיפא לחוק), הצתת רכב מנועי במזיד (סעיף 488(א) לחוק), שוד (סעיף

402(א) לחוק), שוד מזויין/בחבורה/באלימות (סעיף 402(ב) לחוק), תקיפה כדי לגנוב (סעיף 381(א)(2) לחוק), גניבה (סעיף 384 לחוק), דרישה באיומים של רכוש (סעיף 404 רישא לחוק), יצוא, יבוא, סחר הספקה סמים מסוכנים (סעיפים 13 ו-19(א) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג-1973, חבלה כשעברין מזויין (סעיף 355(א)(1) לחוק), פציעה (סעיף 344 לחוק), תקיפת אדם לשם שוד (סעיף 403 רישא לחוק), גניבה (סעיף 384 לחוק) פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה (סעיף 407 לחוק), החזקת אגרופן או סכין שלא כדין (סעיף 186(א) לחוק) וכיו"ב. בנוסף הגישה המאשימה את הכרעת הדין וגזר הדין בת"פ 16324-05-21 (בית משפט השלום בעכו) שניתן ביום 31.05.2021 במסגרתו הוטל על הנאשם מאסר על תנאי בן 5 חודשים, אותו מבקשת המאשימה להפעיל במצטבר לכל עונש שיוטל עליו.

5. לגרסת המאשימה, נוכח חומרת האירוע, הערכים החברתיים שנפגעו בדגש כי העבירה בוצעה כנגד נהג מונית (נותן שירותים החשוף למקרי אלימות), הנזק שנגרם למתלונן, התכנון המוקדם, השימוש בחפץ הנחזה לסכין, האלימות שננקטה כלפי המתלונן, מדיניות הענישה במקרים דומים, עברו הפלילי העשיר של הנאשם, התמכרותו לסמים, התסקיר השלילי שהתקבל בעניינו והעובדה שהנאשם ביצע את העבירה כשעונש מאסר על תנאי מרחף מעל ראשו, עתרה המאשימה למתחם ענישה אשר ינוע בין 3-6 שנות מאסר. נוכח עברו הפלילי העשיר עתרה המאשימה לרף העליון של המתחם. בנוסף לאמור, סברה המאשימה כי יש להפעיל את 5 חודשי המאסר על תנאי שהוטלו על הנאשם באופן מצטבר לכל עונש שייגזר עליו. כמו כן ביקשה המאשימה להטיל מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, קנס ופיצוי כספי.

6. לצורך ביסוס טענותיה, המאשימה הפנתה את בית המשפט לגזרי הדין הבאים: ת"פ (מחוזי חי') 6003-06-13 **מדינת ישראל נ' גבראל בן הרוש** (נבו 15.09.2013), ע"פ 5780/13 **מאיר בן אבו נ' מדינת ישראל** (נבו 16.07.2014), ע"פ 1127/13 **עמאואל גברזי נ' מדינת ישראל** (נבו 15.01.2014), ע"פ 6001/13 **אלמו קסה נ' מדינת ישראל** (נבו 29.01.2014), ע"פ 5368/14 **ציון אברהם נ' מדינת ישראל** (נבו 08.09.2014), ע"פ 212/14 **יונתן יעקב נ' מדינת ישראל** (נבו 11.08.2014) וכן ת"פ 4853-10-21 **מדינת ישראל נ' ג דאוי** [ניתן ביום 11.04.2022, טרם פורסם].

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

7. ב"כ הנאשם הפנה את בית המשפט לנסיבות חייו הקשים של הנאשם אשר באו לידי ביטוי בתסקיר המבחן, לרבות קשיי הסתגלותו בתהליכים טיפוליים. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם התנצל בפני המתלונן, וכי כל גזרי הדין שהפנתה המאשימה על אף השוני בין כל מקרה למקרה, נע בין 3-4 שנות מאסר בפועל ומשכך טען שמתחם העונש לו עתרה המאשימה הינו גבוה יחסית למדיניות הענישה הנוהגת. עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי על אף חומרת המעשים אסור "לשבור את רוחו" של הנאשם נוכח רצונו להיגמל מסמים. בנוסף, הפנה ב"כ הנאשם לת"פ 15906-02-21 **מדינת ישראל נ' אבו אל היג'א** [ניתן ביום 19.07.2021, טרם פורסם]. שם הוטל על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, והמדינה לא מצאה לנכון לערער על גזר הדין.

דין והכרעה

8. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא עקרון ההלימה, כלומר קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין, לבין סוג העונש שיוטל עליו ומידתו. בקביעת מתחם עונש ההולם למעשה עבירה בית המשפט אמור להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה

הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לאתר את העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שנקבע, תוך התייחסות לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות. כמו כן, רשאי בית המשפט להתחשב בשיקולי הרתעה אישית והרתעת הרבים, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם. כן ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם בהתקיים נתונים מסוימים, בין אם לקולה משיקולי שיקום, ובין אם לחומרה משיקולים של הגנה על שלום הציבור.

9. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה שביצע הנאשם הינם זכות הקניין של המתלונן, הזכות לשלמות גופו, נפשו וביטחונו האישי. כמו כן נפגעה זכותו של הציבור בכללותו ושל נותני השירותים בפרט, לתחושת ביטחונם האישי ושלמות נפשם. עבירת שוד, ככלל, הינה עבירה חמורה שבחובה איום על הסדר החברתי, כמו גם על הביטחון האישי של כל אחד מיחיד החברה. עבירת שוד המופנית כנגד נותני שירותים החשופים למקרי אלימות כגון נהגי מונית, מתדלקים, בעלי חנויות וכיו"ב, הנמצאים לבדם ובגפם בדרך כלל, הינה חמורה ומחייבת את היחלצות מערכת המשפט לעזרתם באמצעות החמרת הענישה על מפרי החוק בעניין זה ושתגשים את תכליות ההרתעה והגמול.

10. בהתייחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה בהן הורשע הנאשם יש לקחת בחשבון את התכנון שקדם לו, את חלקו המוחלט בביצוע העבירה, כי הנאשם ביצע את העבירה על אף אותה אזהרה שקיבל מעזמי ("פ" אל תקרב לרכב הזה, הוא איתי"), את יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה ואת ההבנה כי הדבר פסול ועברייני וכן את הצטיידותו של הנאשם בחפץ הנחזה לסכין קפיצית טרם ביצוע העבירה. אין ספק כי לא מדובר במעשה ספונטני, אלא במעשה מחושב ומתוכנן מראש לביצוע עבירה חמורה, נעדר כל הצדקה חוקית או מוסרית.

11. בבחינת הנזק, מצאתי כי יש להביא בחשבון את הנזק הנפשי שנגרם למתלונן כתוצאה מאירוע השוד. ניתן לשער את החרדה שאחזה במתלונן שעה שנשדד בחניקות ואיומים על ידי הנאשם, לרבות באמצעות חפץ הנחזה לסכין. חומרתה הרבה של עבירת השוד הודגשה זה מכבר על ידי בית המשפט העליון, וזאת לאור השפעותיה ארוכות הטווח על קורבן העבירה, אשר פעמים רבות סובל מטראומה וחרדה לזמן ממושך, וכן על תחושת הביטחון של הציבור כולו (עיינו ע"פ 1167/21 טארק חוג'יראת נ' מדינת ישראל (נבו) 31.05.2021). לא די בנזק הנפשי האמור, אלא שיש גם להתחשב בנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם. בנסיבות העניין לא ניתן היה לצפות כיצד יתפתח אירוע אלים מסוג זה, שעלול היה בקלות להסלים לכדי אירוע אלים עד כדי פגיעה גופנית, וזאת אילו היה בוחר המתלונן להגן על גופו וקניינו בפועל.

12. באשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות, עיון בפסיקה מלמד כי מנעד הענישה הינו רחב ותלוי בנסיבות הפרטניות של כל מקרה ומקרה, שכן כפי שכבר נכתב בעבר:

"לעבירת השוד בנסיבות מחמירות פנים רבות ומשך הענישה בגינה היא מגוונת "בשל השוני במידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמאפיינים הנסיבתיים של המקרים השונים ובכלל זה שימוש בנשק וסוג הנשק; מידת האלימות שהופעלה ותוצאותיה; חומרת הפגיעה של הקורבן; זהות הקורבן כמשתייך לקבוצות הטעונות הגנה יתרה כמו למשל קשישים (ע"פ 3338/13 טחימר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] סעיף 3 לפסק הדין (19.2.2015) או עובדי לילה בתחנות דלק ונהגי מוניות (ע"פ 1698/16 דמלאו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (8.11.2016) [להלן: עניין דמלאו, ע"ב]); מידת התכנון; הנזק הכלכלי והנפשי שנגרם וכיוצא באלה היבטים, המשמשים שיקולים בקביעת מתחם העונש ההולם". (ע"פ 5430/16 אפשטיין נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 12 (1.8.2017). ((עיינו ע"פ 4442/19 מדינת ישראל נ' דניאל אלחנדרו שוויץ (נבו) (13.11.2019)

13. גזרי הדין שהגישה המאשימה עוסקים במקרים דומים למקרה העומד בפניי, על אף השוני בין כל מקרה למקרה,

והרי הם כדלקמן:

- ת"פ (מחוזי חי') 6003-06-13 **מדינת ישראל נ' גבריאל בן הרוש** (נבו 15.09.2013) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות של חנות נוחות "מנטה". הנאשם היה רעול פנים וחמוש בסכין. הנסיבות כללו עדויות לעבריינות חוזרת. למעט איום לא ננקטה אלימות כנגד עובד החנות. **בית משפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם הינו בין 2-5 שנות מאסר, והעונש הראוי הינו 3 שנות מאסר בפועל, שנת מאסר על תנאי, וכן הפעלת מאסרים מותנים.**
- ע"פ 5780/13 **מאיר בן אבו נ' מדינת ישראל** (נבו 16.07.2014) - ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (ת"פ 19912-11-12). המערער הורשע בעבירות שוד בנסיבות מחמירות והחזקת סכין שלא כדין. למערער היה עבר פלילי עשיר שכלל 8 הרשעות קודמות בגין נגזרו עליו עונשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם הינו בין 3-6 שנות מאסר בפועל והעונש הראוי הינו 52 חודשי מאסר בפועל לרבות עונשים נלווים. **הערעור התקבל. נקבע כי מתחם העונש ההולם ינוע בין 30-60 חודשים, וכי העונש הראוי יהא מאסר בפועל של 45 חודשים.**
- ע"פ 1127/13 **עמאואל גברזג'י נ' מדינת ישראל** (נבו 15.01.2014) - ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (ת"פ 26136-04-12). המערער הורשע בעבירת קשירת קשר לפשע, עבירת שוד בנסיבות מחמירות ובעבירת החזקת סכין. השוד כלל גם הכאת המתלונן באגרופים. בית משפט המחוזי קבע כי **מתחם העונש ההולם הינו בין 3-6 שנים והעונש הראוי הינו 4 שנים וכן עונשים נלווים. הערעור התקבל. בית משפט העליון קבע כי מתחם העונש ההולם הינו בין 34-46 חודשי מאסר והעונש הראוי הינו 36 חודשי מאסר ושאר רכיבי העונש נותרו בעינם.**
- ע"פ 6001/13 **אלמו קסה נ' מדינת ישראל** (נבו 29.01.2014) - ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (ת"פ 334-11-12). המערער הורשע בעבירה של ניסיון שוד בנסיבות מחמירות. בית המשפט המחוזי קבע כי **מתחם העונש ההולם הינו בין 2-5 שנות מאסר בפועל והעונש הראוי הינו 33 חודשי מאסר בפועל לרבות עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את הערעור.**
- ע"פ 5368/14 **ציון אברהם נ' מדינת ישראל** (נבו 08.09.2014) - ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (ת"פ 3104-05-13). המערער הורשע בעבירות שוד בנסיבות מחמירות וקשירת קשר לביצוע פשע. בית המשפט המחוזי קבע כי **מתחם העונש ההולם הינו בין 3-5 שנות מאסר והעונש הראוי הינו 42 חודשי מאסר בפועל וכן חיוב בתשלום פיצוי כספי למתלונן. הערעור נדחה.**
- ע"פ 212/14 **יונתן יעקב נ' מדינת ישראל** (נבו 11.08.2014) - ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי מרכז (ת"פ 56217-11-12). המערער הורשע על פי הודאה בעבירת שוד מזויין בצוותא עם אחר. המערער אף היכה באמצעות אלה בראשו של המתלונן וברגליו לצורך זירוזו. בית המשפט המחוזי קבע כי **מתחם הענישה ההולם הינו בין 15-60 חודשי מאסר בפועל, והעונש הראוי הינו 40 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלה של מאסרים מותנים משני תיקים קודמים, חלקם במצטבר, כך שסך תקופת המאסר לריצוי בפועל הינה 48 חודשים שמינינם מיום המעצר, וכן מאסר על תנאי. הערעור נדחה.**
- ת"פ 4853-10-21 **מדינת ישראל נ ג דאוי** [ניתן ביום 11.04.2022, טרם פורסם] - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות של נהג מונית (וכן נהיגה ללא רישיון וללא פוליסת ביטוח תקפה). האירוע כלל שימוש בחפץ דמוי אקדח וריסוס גז פלפל לעיני המתלונן, וכן שבירה במזיד של מצלמת הדרכן שהייתה

מותקנת ברכב. לנאשם היה עבר פלילי עשיר ומאסר מותנה בר הפעלה. בית המשפט המחוזי קבע כי **מתחם העונש ההולם הינו בין 30-60 חודשי מאסר בפועל, והעונש הראוי הינו 48 חודשי מאסר בפועל, לרבות הפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים במצטבר, וכן חודשי מאסר על תנאי. סך הכל 56 חודשי מאסר בפועל.**

14. באשר לגזר הדין אליו הפנה אותי ב"כ הנאשם, הוא ת"פ 15906-02-21 **מדינת ישראל נ' אבו אל היג'א** [ניתן ביום 19.07.2021, טרם פורסם] - הרי שעל אף נקודות הדמיון למקרה שבפניי נלמד כי גזר הדין בסך 18 חודשי מאסר בפועל שניתן נבע בשל נתוניו האישיים של הנאשם וכן היותו סובל מתחלואה כפולה. למרות שבבדיקה הפסיכיאטרית שנערכה לו נקבע כי לא נמצאה אצלו עדות לפעילות פסיכוטית וכי הוא מסוגל לעמוד לדין, לא ניתן היה להתעלם מכך שמדובר במי שלוקה בסכיזופרניה, המכור מזה זמן רב לחומרים פסיכו-אקטיביים וכי לא הקפיד על נטילת הטיפול התרופתי באופן רציף טרם הסתבכותו בעבירות. עוד נתון השונה מענייניו הינה הרשעתו היחידה של הנאשם, וזאת בשונה מן ההרשעות הרבות הרובצות לפתחו של הנאשם שלפניי. בניגוד לדעת ב"כ הנאשם, סבורני כי גזר הדין האמור כלל מסכת עובדתית וסיבתית קלה מזו שבתיק שלפניי, ואין לעשות הקבלה מהכא להתם.

15. בהתחשב כל האמור לעיל, לרבות הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בהם, התכנון וההכנה שקדמו למעשה השוד, הנזק הנפשי והפוטנציאלי, יתר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות וכן מדיניות הענישה הנוהגת, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בענייניו נע בין 24-60 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד עונשים נלווים.

16. בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, מצאתי לנכון להביא בחשבון את עברו הפלילי המכביד של הנאשם אשר צבר עד כה לחובתו 8 הרשעות, אשר כללו בין היתר את עבירה 402(ב) לחוק, היא עבירה שוד בנסיבות מחמירות, בגינה הוא מואשם. עניין זה משתלב יחד עם שיקול הרתעת היחיד. מדובר בנאשם המחליט לבצע עבירות רכוש חמורות פעם אחר פעם, על אף מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד כנגדו ועל אף שכבר ריצה בעבר מאסרים מאחורי סורג ובריח (השתחרר ביום 30.08.2021 מהכלא). נראה כי מדובר באדם שבחר בעבריינות כדרך חיים, לא נרתע מלשוב ולבצע עבירות אלו פעם אחר פעם, וזאת גם כאשר מעל צווארו מונחת לה חרב שלופה ומאיימת בדמות מאסר מותנה. משכך הדבר, סבורני כי אין מקום לחוס על הנאשם באמצעות עונשים קלים, שמבטאים כנראה בעיניו את "אוזלת ידה הרחמנית" של מערכת המשפט. ההיפך הוא הנכון. הרתעתו של הנאשם מחייבת ענישה חמורה. מגד, לא מצאתי כי יש להחמיר בעניינו של הנאשם בשל שיקולי הרתעת הרבים, שכן אינני סבורה שיש להכביד על הנאשם ולהוסיף לרגליו 'משקולות' נוספות מעבר לאלו אותן הוא נושא בשל מעשיו האישיים ומעצם העבירה שביצע.

17. באשר לשיקולי שיקום, מצאתי שאלה אינם מתקיימים בעניינו של הנאשם. מתסקיר המבחן נלמד כי הנאשם רכש לעצמו דפוסי עבריינות שהכו שורש באישיותו והפכו לחלק מחייו הבוגרים. הנאשם לא הצליח לנצל לטובתו הזדמנות לגמילה בקהילה מחוץ לכותלי הכלא, ותסקיר המבחן העריך כי קיים סיכון גבוה להישנות עבירות דומות מצד הנאשם גם בעתיד. בהינתן הסיכון הגבוה להישנות עבירות דומות בעתיד וכאשר סנקציות עונשיות לא הועילו בעבר, ואף ניסיון השיקום עלה בתוהו, הפרוגנוזה לשיקומו של הנאשם הייתה שלילית ולפיכך ניתנה המלצה על ענישה מוחשית שתהווה התרעה מפני ביצוע עבירות בעתיד.

18. לזכותו של הנאשם מצאתי לזקוף את הודאתו שניתנה עוד בטרם החל הליך שמיעת הראיות בתיק, ובכך חסך לבית המשפט ולציבור הרחב זמן שיפוטי אשר הינו משאב יקר ומוגבל. בנוסף, כי לא הוכח שנשא סכין אלא אך חפץ הנחזה לסכין, עובדה הפועלת לטובתו, ושיש בה להוות נסיבה מקלה ביחס לגזרי דין אחרים שכללו שימוש בכלי נשק קר ושימוש משמעותי יותר באלימות. באשר לנסיבות חייו של הנאשם, אין עניין זה יכול לרכך את חומרת מעשיו

ובהתאמה לכך את הסלידה החברתית שיש לבטא כנגד מעשיו. ודוק, אין מדובר במעידתו הראשונה של הנאשם אל עבר מחוזות עבריינים, אלא מעשה עבריינות נוסף המצטרף אל יתר מעשי עבריינות העבר שעשה הנאשם. הסלידה ממעשיו של הנאשם צריכה לבוא לידי ביטוי בגזר הדין.

19. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- **40 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 14.01.2022.**
- **הפעלת עונש המאסר המותנה בן 5 החודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 16324-05-21 (בית משפט השלום בעכו) - במצטבר לעונש המאסר לריצוי בפועל.**
- **8 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור במשך שנתיים כל עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע בגינה.**
- **4 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור במשך שנתיים כל עבירת רכוש מסוג עוון ויורשע בגינה.**
- 20. **סך הכול ירצה הנאשם 45 חודשי מאסר בפועל שמנינם ממועד מעצרו שהחל ביום 14.01.2022.**
- 21. בהתחשב מכלול הנסיבות, לא גזרתי על הנאשם עונש כספי, קנס או פיצוי למתלונן.
- 22. ככל שהטלפון הנייד נתפס על ידי המשטרה, המשטרה תשיבו לבעליו.
- 23. **זכות ערעור לבית המשפט העליון - תוך 45 ימים.**
- 24. **המזכירות תמציא גזר הדין לשב"ס.**

ניתן היום, כ"ח חשוון תשפ"ג, 22 נובמבר 2022, בנוכחות הצדדים.